

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 12

ການເກັບຮູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຄຊ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປລາວ

8 ມັງກອນ 2009

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	4
1. ບົດນຳ	5
2. ຂອບເຂດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້.....	5
3. ການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ	5
3.1. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP).....	6
4. ການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ	6
5. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ	6
6. ການຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.....	7
6.1. ຄຸນວຸດທິ.....	7
6.2. ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ	7
7. ຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້.....	7
7.1. ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້.....	8
7.2. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້.....	8
7.3. ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້.....	8
8. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ.....	8
8.1. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.....	8
8.2. ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ.....	9
9. ລະບົບການປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນ	9
9.1. ການປັກໝາຍເຂດແດນ.....	9
9.2. ການໝາຍພື້ນທີ່ເກັບກູ້.....	10
10. ຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.....	11
10.1. ການຝຶກອົບຮົມ	11
10.2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ.....	12
10.2.1. ແຜນການຕອບສະໜອງການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ.....	12
10.3. ການສື່ສານ	12

10.4.	ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ	12
10.5.	ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ	13
10.5.1.	ການປັກໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຮຸ້ມຄອງ.....	14
10.5.2.	ການໃຊ້ປ້າຍໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຮຸ້ມຄອງ	14
10.5.3.	ການຕັດກົງໄມ້- ໃບຫ້ຍາ.....	15
10.5.4.	ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ	15
11.	ການສຳຫຼວດ.....	15
11.1.	ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ	15
11.2.	ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ.....	15
11.3.	ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ການມອບ-ຮັບ	16
12.	ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້.....	17
12.1.	ການນຳໃຊ້ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້	18
12.2.	ລະບຽບການມອບຮັບວຽກທີ່ປະຕິບັດແບບສອງຄົນ	19
12.3.	ກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ	19
12.4.	ການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການບັນທຶກ	19
13.	ການທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ	20
14.	ການທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະ	20
15.	ເຄື່ອງຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ	21
16.	ຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆ	21

1. ບົດນຳ

ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນລະບົບການຊອກຄົ້ນຫາ ແລະ ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ຫ້າງໄວ້ ດ້ວຍມື ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ຮູ້ຈັກ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຊຶ່ງການປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຢ່າງເປັນ ປົກກະຕິໃນ ສປປ ລາວ.¹ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກໍເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນວ່າຍັງມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃນພື້ນທີ່ດິນຫຼາຍ ແຫ່ງໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ບໍລິເວນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນເຫຼົ່ານີ້ ອາດຈະຕ້ອງການເກັບກູ້ໃນອະນາຄົດ.

ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນອັນຕະລາຍກວ່າການເກັບກູ້ ລບຕ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດ, ກົດລະບຽບສຳລັບການ ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ກໍມີຄວາມເຂັ້ມງວດຫຼາຍກວ່າ. ເວລາໃດທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເກັບກູ້ ກັບລະ ເບີດຝັງດິນ ການເກັບກູ້ຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ, ມີພະ ນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ມີອຸປະກອນເກັບກູ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີລະບຽບສະເພາະສຳລັບການເກັບກູ້ ກັບ ລະເບີດຝັງດິນ.

ຄຄຊ ໃນຖານະທີ່ເປັນອົງການທີ່ຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ, ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຄືດັ່ງກ່າວລວມທັງການສ້າງຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ຂໍ້ກຳນົດໄດ້ ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

2. ຂອບເຂດຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດນີ້

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ ໄດ້ກວມເອົາຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ດ້ວຍອຸປະກອນທີ່ ປະຕິບັດດ້ວຍມືຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຂໍ້ກຳນົດໃນບົດນີ້ບໍ່ໄດ້ລວມເອົາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍການນຳໃຊ້ກົນຈັກຫຼືການນຳໃຊ້ໝາ. ເວລາໃດ ຫາກມີການປະຕິບັດຄືດັ່ງກ່າວຢູ່ ສປປ ລາວ ຄຄຊ ຈະໄດ້ພັດທະນາມາດຕະຖານສະເພາະ ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບ ລະເບີດຝັງດິນ, ໂດຍການນຳໃຊ້ກົນຈັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ໝາປະຕິບັດຂຶ້ນ.

3. ການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກເຂົ້າມາປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ສປປ ລາວ ຈະ ຕ້ອງ ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໄດ້.

ຂະບວນການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ໃນການຂໍ້ໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ ແມ່ນປະຕິບັດຄືກັນກັບການຂໍ້ໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບ ຮອງສຳລັບການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ຂໍ້ກຳນົດດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 2 ຂອງມາດຕະ ຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການຢັ້ງຢືນຮັບຮອງອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ”** ແລະ ເອກະສານສະ ໜັບສະໜູນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ **ລະບຽບການອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນຮັບຮອງໃຫ້ອົງການປະຕິບັດງານ ດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ**”.

1 ໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ມີການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຂະໜາດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງ ໂດຍໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດແຫ່ງຊາດລາວ ແລະ ບໍລິ ສັດເກັບກູ້ລະເບີດແບບທຸລະກິດ, ແຕ່ການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນຢູ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ທັນປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງເປັນປົກກະຕິເທື່ອ

3.1. ມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານ (SOP)

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດທີ່ມີຈຸດປະສົງຢາກປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງມີມາດຕະຖານລະບຽບການປະຕິບັດງານສໍາລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນສະເພາະ. ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງນໍາສະເໜີເພື່ອພິຈາລະນາໃນລະຫວ່າງຂະບວນການພິຈາລະນາຢັ້ງຢືນຮັບຮອງ.

4. ການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ຂໍ້ກຳນົດລວມສໍາລັບການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດສໍາລັບການວາງແຜນ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດໃນພື້ນທີ່ດິນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- ກ. ທຸກໜ້າວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງມີການວາງແຜນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດທີ່ກຳນົດໃນແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບຂະແໜງປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.
- ຂ. ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະພິຈາລະນາເກັບກູ້ສະເພາະພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ຈະນໍາໃຊ້ພາຍໃນ 6 ເດືອນພາຍ ຫຼັງສໍາເລັດການເກັບກູ້.

ພ້ອມນັ້ນ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ທຸກໜ້າວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງປະຕິບັດການສໍາຫຼວດດ້ານວິຊາການຢ່າງລະອຽດ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ເພື່ອກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໄດ້ໃຫ້ຊັດເຈນ. ການສໍາຫຼວດດ້ານວິຊາການຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍການນໍາໃຊ້ລະບຽບການສະເພາະສໍາ ລັບການສໍາຫຼວດກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ກຳນົດໃນບົດນີ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການເກັບກູ້ ສໍາລັບໜ້າວຽກ.
- ຂ. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວໄປມາກາຍຂອບເຂດທີ່ຮູ້ວ່າເປັນເຂດທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ກ່ອນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

5. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ

ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນສໍາລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ກໍ່ເໝືອນກັນກັບການເກັບກູ້ ລບຕ. ວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນກ່າວໄດ້ກຳນົດລະອຽດໄວ້ ໃນ **ບົດທີ 15 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ຄວາມປອດໄພດ້ານອາຊີບ ແລະ ສຸຂະພາບ”**. ມີສອງເງື່ອນໄຂທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບວຽກປົກກະຕິປະຈຳວັນ ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ກຳນົດບັງຄັບໃຊ້ ສໍາລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຄື:

- ກ. ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນບໍ່ໃຫ້ສືບຕໍ່ປະຕິບັດເກີນກວ່າເວລາທີ່ມີການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ຈໍາເປັນໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ. ເວລາໃນການເດີນທາງກໍ່ເປັນປັດໃຈໜຶ່ງທີ່ຕ້ອງຄຳນຶງ ແລະ ປະກອບໄວ້ໃນເງື່ອນໄຂຂໍ້ນີ້.
- ຂ. ຫ້ອງການຖານປະຕິບັດງານ ຫຼື ສໍານັກງານໄຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະໜັບສະໜູນແກ່ແຜນການຕອບສະໜອງການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ຈະຕ້ອງຈັດໃຫ້ມີພະນັກງານປະຈຳການນັບແຕ່ເວລາທີ່ໜ່ວຍເກັບກູ້ເດີນທາງໄປປະຕິບັດງານໃນຕອນເຊົ້າ ແລະ ຈົນກວ່າເຂົາເຈົ້າກັບຄືນໃນແຕ່ລະວັນ. ລວມທັງໃຫ້ມີລະບົບສື່ສານທີ່ຈໍາເປັນ ທີ່ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ໃນຂະນະທີ່ໜ່ວຍງານປະຕິບັດວຽກງານເກັບກູ້ ຫຼື ເດີນທາງໄປ ແລະ ກັບຈາກສະໜາມເກັບກູ້.

6. ການຊີ້ນຳວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

6.1. ຄຸນວຸດທິ

ຄຸນວຸດທິຕໍ່າສຸດທີ່ສາມາດຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນສະໜາມດຽວ ຕ້ອງແມ່ນນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 2 ແລະ ຄຸນວຸດທິເພື່ອຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຫຼາຍສະໜາມ ຕ້ອງແມ່ນນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 3. ລະດັບຂອງຄຸນວຸດທິເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ມາດຕະຖານການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ”**.

ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງມີຄຸນວຸດທິຕາມທີ່ກຳນົດ ກ່ອນຈະມອບໝາຍໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳວຽກງານ.

6.2. ຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ໜຶ່ງຄົນ ສາມາດບັນຊາວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ໄດ້ 5 ຄົນ.

ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 3 ຈະຕ້ອງສາມາດໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ລະດັບ 2 ທີ່ຊີ້ນຳໜ້າວຽກເກັບກູ້ຢູ່ສະໜາມໃດໜຶ່ງຕະຫຼອດເວລາເມື່ອຕ້ອງການ.

ເມື່ອມີນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 2 ສອງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍວ່ານັ້ນ (ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 04 ຄົນ) ທີ່ຊີ້ນຳວຽກງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ສະໜາມດຽວກັນ, ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 3 ຈະຕ້ອງປະຈຳຢູ່ໃນສະໜາມໃນຖານະຜູ້ຊີ້ນຳການປະຕິບັດວຽກງານທັງໝົດ ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ດັ່ງນັ້ນນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຂັ້ນ 3 ຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບການຊີ້ນຳນັກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍກົງ.

7. ຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້

ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃຫ້ລວມເອົາຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້, ພື້ນທີ່ ທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກ ຈະກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງການນຳໃຊ້ດິນ, ແຕ່ຖ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມເລິກມາດຕະຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດນີ້.

ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງພັດທະນາວິທີການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບສຳລັບການເກັບກູ້ ຂຶ້ນມາເພື່ອຮັບປະກັນວ່າພື້ນທີ່ດິນທີ່ກຳນົດໃຫ້ເກັບກູ້ໄດ້ຖືກເກັບກູ້ຕາມຄວາມເລິກທີ່ກຳນົດ ແລະ ຕາມຄຸນນະພາບທີ່ຕ້ອງການ. ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫາກບໍ່ສາມາດເກັບກູ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ, ຈະຕ້ອງຢຸດການປະຕິບັດງານຕົນ ແລ້ວລາຍງານສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດສັນວຽກຊາບໂດຍດ່ວນ.

ໃນເວລາດຳເນີນການເກັບກູ້ໃນພື້ນທີ່ມີການຕົກຄ້າງຈາກ ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການເກັບກູ້ ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 7 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ”**.

7.1. ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້

ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະກຳນົດໂດຍອີງໃສ່ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນຢູ່ພື້ນທີ່ນັ້ນ. ແຕ່ຖ້າຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ດິນຫາກບໍ່ຮູ້ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ໃຫ້ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມເລິກມາດຕະຖານຂອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເລີຍ.

ຄວາມເລິກມາດຕະຖານສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນ 13 ຊັງຕີແມັດ.

7.2. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້

ພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະກຳນົດໃຫ້ໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ຈັດສັນວຽກ ແລະ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ຈະຊາບໄດ້ຈາກສະພາບການນຳໃຊ້ດິນຢູ່ຂົງເຂດນັ້ນ ແລະ ພື້ນທີ່ ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນຕົກຄ້າງຢູ່. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້ຕົວຈິງ ຈະກຳນົດໂດຍການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຂໍ້ທີ 11.2 ລຸ່ມນີ້.

7.3. ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້

ຄຸນນະພາບສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ມີຄື:

- ກ. ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ຫຼື ຊັ້ນສ່ວນເສດເຫຼືອທີ່ມີອັນຕະລາຍທັງໝົດ ຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບກູ້ອອກຈາກພື້ນທີ່ກຳນົດໃນລະດັບຄວາມເລິກທີ່ກຳນົດໄວ້.
- ຂ. ບໍລິເວນທີ່ ທີ່ເຄື່ອງກວດໂລຫະບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາດ້ວຍມືໃນລະດັບຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ກຳນົດ ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ລບຕ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນລະເບີດທັງໝົດທີ່ພົບເຫັນ ຈະຕ້ອງເກັບກູ້ອອກໃຫ້ໝົດ.

ທຸກສັນຍານທີ່ເຄື່ອງກວດຈັບໄດ້ ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ກວດສອບທົ່ວທັງຂອບເຂດທີ່ມີສັນຍານ ບໍ່ວ່າຈະເລິກພຽງໃດກໍຕາມ, ທັງນີ້ກໍເພື່ອຮັບປະກັນສັນຍານດັ່ງກ່າວ ບໍ່ແມ່ນສັນຍານທີ່ເກີດຈາກ ລບຕ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກອາດຈະກຳນົດຄຸນນະພາບ ຂອງການເກັບກູ້ທີ່ເຂັ້ມງວດກ່ວາທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງເທິງກໍໄດ້.

8. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຂດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ

8.1. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ

ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່ສຸດ ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ອີງໃສ່ຊະນິດຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ມີຢູ່ສະໜາມນັ້ນ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ສຸດ ລະຫວ່າງນັກເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ພະນັກງານຄົນອື່ນໆມີຄື:

- ກ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ ປະເພດແຮງດັນ ແມ່ນ 10 ແມັດ.
- ຂ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ ປະເພດສະເກັດ ແມ່ນ 50 ແມັດ.
- ຄ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕໍ່ຕ້ານລົດຊາ ແມ່ນ 50 ແມັດ.

ໃນເວລາສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນໃດໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ແນ່ຊັດຊະນິດຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນໃນເວລາເຮັດການສຳຫຼວດຕ້ອງນຳໃຊ້ໄລຍະຫ່າງທີ່ໄກກວ່າລະບົບປົກກະຕິ.

ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພດັ່ງກ່າວອາດຈະຫຼຸດລົງກວ່າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກ ຄຸສະ
ເທົ່ານັ້ນ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນນຳໃຊ້ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເທົ່ານັ້ນ; ສ່ວນ
ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບການທຳລາຍ ລບຕ ໄດ້ກຳນົດຕ່າງຫາກ. ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳ
ລັບການທຳລາຍ ລບຕ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 8 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”**.

ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຕໍ່າສຸດທີ່ກຳນົດຢູ່ຂ້າງເທິງ ແມ່ນໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພສຳລັບພະນັກງານ ທີ່
ນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງຂໍ້ທີ 10.4 ລຸ່ມນີ້.

ໃນຂະນະທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ນັ້ນ ຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ພະນັກງານເຄື່ອນໄຫວໄປມາກາຍ
ເຄື່ອງໝາຍຂອບເຂດສະໜາມເກັບກູ້ ຫຼື ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ໂດຍບໍ່ນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ.

8.2. ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ

ຂອບເຂດລັດສະໝີຂອງບໍລິເວນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ ແມ່ນພື້ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກແຮງດັນ ຫຼື ສະເກັດລະ
ເບີດ; ໃນກໍລະນີທີ່ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫາກແຕກດ້ວຍຕົວມັນເອງໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ ກັບລະເບີດຝັງ ດິນ.
ມີລັດສະໝີທີ່ອັນຕະລາຍແມ່ນຈະໜ້ອຍກວ່າໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ນຳໃຊ້ກັບການທຳລາຍ, ເນື່ອງຈາກ
ຄວາມຈິງທີ່ວ່າການທຳລາຍ ແມ່ນນຳໃຊ້ທາດລະເບີດວາງໃສ່ຕົວຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນ ເພື່ອທຳລາຍມັນ; ຊຶ່ງຈະ
ເປັນການເພີ່ມແຮງຂອງການລະເບີດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລັດສະໝີພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍເພີ່ມຂຶ້ນ.

ໃນການກຳນົດລັດສະໝີຂອງພື້ນທີ່ເຂດອັນຕະລາຍຕໍ່າສຸດ ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ຊະນິດຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ
ສະໜາມເກັບກູ້. ລັດສະໝີຂອງບໍລິເວນພື້ນທີ່ເຂດອັນຕະລາຍຕໍ່າສຸດທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ກັບລະ
ເບີດຝັງດິນ ມີຄື:

- ກ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນປະເພດແຮງດັນແມ່ນ 50 ແມັດ.
- ຂ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນປະເພດສະເກັດແມ່ນ 100 ແມັດ.
- ຄ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນຕໍ່າຕ້ານລົດຊາ ແມ່ນ 100 ແມັດ.

ໃນເວລາສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນພື້ນທີ່ກັບລະເບີດຝັງດິນໃດໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ແນ່ຊັດຊະນິດຂອງກັບລະເບີດຝັງ
ດິນທີ່ມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາເຮັດການສຳຫຼວດຕ້ອງນຳໃຊ້ໄລຍະຫ່າງທີ່ໄກກວ່າລະບົບປົກກະຕິ.

9. ລະບົບການປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນ

ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດສຳລັບການປັກໝາຍເຂດແດນທີ່ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງ
ດິນທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ກຳນົດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

9.1. ການປັກໝາຍເຂດແດນ

ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງປະຕິບັດອອກມາຈາກພື້ນທີ່ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕົກຄ້າງຢູ່ຍົກເວັ້ນກໍລະນີການປັກ
ໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການລ້ອມຮົ້ວ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການ
ປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນ”** ຫາກໄດ້ປະຕິບັດແລ້ວ. ໃນກໍລະນີນີ້ ການປັກໝາຍເຂດແດນໃຫ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ຂ້າງຂອງພື້ນທີ່
ກັບລະເບີດຝັງດິນ ເບື້ອງທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດການເກັບກູ້ (ເສັ້ນຖານ). ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຮີ້ວຢູ່ທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢູ່
ເບື້ອງອື່ນໆຂອງເນື້ອທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງ ອາດຈະປະໄວ້ກ່ອນ.

ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະໄດ້ປະຕິບັດໂດຍນຳໃຊ້ຫຼັກຖານ 1 ແມັດ ຝັງ ຫຼື ຕອກລົງໃສ່ດິນ ໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງກັນ ຕໍ່າສຸດ 5 ແມັດ, ແລ້ວໃຊ້ເຊືອກ ຫຼື ສາຍເຊືອກມັດໃສ່ຫຼັກໃນຄວາມສູງປະມານ 0.6 ຫາ 0.7 ແມັດ ຈາກພື້ນດິນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດມອງເຫັນເຂດແດນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ການປັກໝາຍເຂດແດນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນອກບໍລິເວນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ 2 ແມັດ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນເວລາທຳການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ. ຖ້າການປັກໝາຍເຂດແດນໄດ້ເຮັດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ, ການປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນຕ້ອງເຮັດຂຶ້ນ 2 ແມັດ ອອກມາທາງພື້ນທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.
- ຂ. ລະບົບການປັກໝາຍເຂດແດນຈະຕ້ອງໃຫ້ເບິ່ງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຈາກໄລຍະ 30 ແມັດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຄວາມສັບສົນກັນ ລະຫວ່າງລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ລະບົບປັກໝາຍການເກັບກູ້.
- ຄ. ເສັ້ນເຂດແດນລະຫວ່າງຈຸດລ້ຽວແຕ່ລະຈຸດຈະຕ້ອງເປັນເສັ້ນຊື່.
- ງ. ຈະຕ້ອງສາມາດເບິ່ງເຫັນຫຼັກຖານ 1 ແມັດ ທີ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດຖັດໆໄປໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ເຄື່ອງໝາຍເຂດແດນແມ່ນໃຫ້ປະໄວ້ຄືເກົ່າຈົນກວ່າພື້ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ປັກໝາຍເຂດແດນຢ່າງຖາວອນ.

9.2. ການໝາຍພື້ນທີ່ເກັບກູ້

ການເກັບກູ້ ລວມທັງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ໃນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກເສັ້ນຖານທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃນດ້ານໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍດ້ານຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ໝາຍເຫດ: ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ອາດຈະເລີ່ມຈາກໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຂ້າງຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ທັງນີ້ແມ່ນ ອີງໃສ່ປັດໃຈຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ເງື່ອນໄຂຂອງສະຖານທີ່ ແລະ ໄລຍະຫ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.

ເສັ້ນຖານຈະຕ້ອງສ້າງລຽບເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ໄດ້ປັກໝາຍແລ້ວ. ຈາກນັ້ນຈະຕ້ອງສ້າງຮ່ອມຖານກວ້າງ 2 ແມັດ ຢູ່ບື້ອງທີ່ມີຄວາມປອດໄພຂອງເສັ້ນຖານ. ເສັ້ນທາງຮ່ອມທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫາພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນຈະຕ້ອງໃຫ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບດ້ານຫຼັງ (ເບື້ອງທີ່ປອດໄພ) ຂອງຮ່ອມຖານນັ້ນ.

ຮ່ອມຖານຂ້າງທັງສອງຂອງ (ຂ້າງເບື້ອງໜ້າຈະເປັນເສັ້ນຖານ) ຈະຕ້ອງໝາຍດ້ວຍຫຼັກຖານ 1 ແມັດ ໄລຍະຫ່າງຕໍ່າສຸດ ຂອງແຕ່ລະຫຼັກແມ່ນ 5 ແມັດ (ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການປັກຫຼັກໝາຍເຂດແດນ) ທັງຂອບດ້ານໜ້າ ແລະ ຂອບ ດ້ານຫຼັງຂອງຮ່ອມຖານຈະຕ້ອງໝາຍດ້ວຍເຊືອກ ຫຼື ສາຍເຊືອກ, ແຕ່ສຳລັບຂອບໜ້າຂອງເສັ້ນຖານ ເຊືອກ ຫຼື ສາຍເຊືອກຈະຕ້ອງເນັ່ງໄປຕາມໜ້າດິນ ແລະ ມັດຕິດໄວ້ກັບຫຼັກ ສວ່ນຂອບດ້ານຫຼັງຂອງເສັ້ນຖານເຊືອກຈະຕ້ອງແຂວນໄວ້ໃຫ້ສູງຈາກໜ້າດິນ ລະຫວ່າງ 0.6 ຫາ 0.7 ແມັດ ຄືກັນກັບການໝາຍເຂດແດນ.

ຮ່ອມເກັບກູ້ທີ່ກວ້າງ 1 ແມັດ ຈະເຮັດເປັນຮ່ອມເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ຈະຕ້ອງເນັ່ງອອກຈາກເສັ້ນຖານໃຫ້ເປັນມູມ 90 ອົງສາ. ຮ່ອມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໄປພ້ອມກັບຄວາມຄືບໜ້າຂອງການເກັບກູ້. ຫ້າມພະນັກງານທຸກຄົນ ຫຼື ສິ່ງມີຊີວິດເຂົ້າໄປໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນກ່ອນຈະມີການເກັບກູ້ ແລະ ທຸກໆການໝາຍຮ່ອມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ.

ຮ່ອມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງປັກໝາຍເຂດແດນໄວ້ໂດຍນໍາໃຊ້ຫຼັກກຳນົດ 0.5 ແມັດ ມີໄລຍະຫ່າງຈາກກັນບໍ່ໃຫ້ເກີນ 0.5 ແມັດ. ສ່ວນເຊືອກ ຫຼື ສາຍເຊືອກແມ່ນໃຫ້ເນັ້ນໄປຕາມໜ້າດິນ ຕາມແຕ່ລະຂ້າງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ ໂດຍມັດຕິດໄວ້ກັບຫຼັກກຳນົດ 0.5 ແມັດ ນັ້ນ.

ລະບົບການປັກໝາຍພື້ນທີ່ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ລະບົບການປັກໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ຈະຕ້ອງມີການຈຳແນກຢ່າງຊັດເຈນ ລະຫວ່າງພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ ກັບພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກັບກູ້. ການໝາຍຄືດັ່ງກ່າວຕ້ອງ ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສັບສົນລະຫວ່າງພື້ນທີ່ປອດໄພກັບພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ.
- ຂ. ອາດຈະນຳໃຊ້ວັດສະດຸຫຼືສີໃດກໍໄດ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ລະບົບການໝາຍສະໜາມເກັບກູ້ ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ຢ່າງ ຊັດເຈນຈາກໄລຍະ 10 ແມັດ.
- ຄ. ຂ້າງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ ຈະຕ້ອງຂະໜານກັນ ແລະ ຊື່.
- ງ. ຖ້ານຳໃຊ້ເຊືອກ ຫຼື ເສັ້ນເຊືອກ ເພື່ອປັກໝາຍເຂດແດນ ຫຼັກກຳນົດຕ້ອງໃຫ້ມີພຽງພໍ ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ສາຍເຊືອກ ຫຼື ເສັ້ນເຊືອກເຄັ່ງ ແລະ ບ່ອນໃດຈຳເປັນກໍ ໃຫ້ມັດເຊືອກໃຫ້ແປະກັບດິນ.
- ຈ. ນຳໃຊ້ລະບົບປັກໝາຍທີ່ປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອໝາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ (ຫຼື ລບຕ) ທີ່ກວດພົບ.

ພ້ອມນັ້ນ ຖ້າເຫັນວ່າບ່ອນໃດບໍ່ເປັນໄປໄດ້ ເສັ້ນຖານຄວນໃຫ້ມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

- ກ. ສ້າງຂຶ້ນ ຢູ່ດ້ານຂ້າງທີ່ຍາວທີ່ສຸດຂອງພື້ນທີ່ຈະທຳການເກັບກູ້.
- ຂ. ຕັ້ງຢູ່ໃນເບື້ອງທີ່ບໍ່ຖືກແສງແດດສ່ອງໃສ່ ຫຼື ບໍ່ມີຜົນກະທົບຈາກສະພາບອາກາດທີ່ຈະກະທົບໃສ່ສາຍຕາຂອງພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດວຽກງານ.
- ຄ. ຕັ້ງຢູ່ໃນເບື້ອງທີ່ຫຼີກລຽງບໍ່ໃຫ້ເຮັດວຽກລົງຄ້ອຍ.

10. ຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ກ່ອນຈະເລີ່ມປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ (ລວມທັງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ) ມີຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ນຳໃຊ້. ຂໍ້ກຳນົດເບື້ອງຕົ້ນນີ້ຈະໄດ້ສະເໜີລາຍລະອຽດຕື່ມດັ່ງລຸ່ມນີ້:

10.1. ການຝຶກອົບຮົມ

ນັກວິຊາການທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການເກັບກູ້ ລບຕ ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເພີ່ມຕື່ມອີກ. ການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນບົດນີ້.

ຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຄວນແມ່ນພະນັກງານທີ່ມອບໝາຍໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍສະເພາະເທົ່ານັ້ນ.

ສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຝຶກອົບຮົມ ໃນລະຫວ່າງການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານສະໜັບສະໜູນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ **“ການຝຶກອົບຮົມສຳລັບຂະ**

ແຫນງການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ". ເອກະສານສະໜັບສະໜູນສະບັບນີ້ ຍັງກວມເອົາການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຸນວຸດທິ ຂອງພະນັກງານທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊີ້ນຳການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນນຳ.

10.2. ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດ

ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນຄືກັນກັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ການເກັບກູ້ ລບຕ, ແຕ່ຕ່າງກັນຢູ່ບ່ອນວ່າແຕ່ລະສະໜາມກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງມີແພດປະຈຳຢູ່ສະໜາມນັ້ນສະເພາະ. ເບິ່ງ **ບົດທີ 16 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າ ດ້ວຍ "ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການແພດໃຫ້ແກ່ວຽກງານເກັບກູ້"**

10.2.1. ແຜນການຕອບສະໜອງການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ

ແຜນການຕອບສະໜອງການແກ້ໄຂອຸປະຕິເຫດ ສຳລັບການເກັບກູ້ ລບຕ ແລະ ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ສຳລັບອຸປະຕິເຫດຈາກການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ ກໍຕ້ອງເກັບກູ້ພື້ນທີ່ດິນເພື່ອເຂົ້າໄປຫາຜູ້ບາດເຈັບ ແລະ ບໍລິເວນອອ້ມຮອບຜູ້ບາດເຈັບໃຫ້ປອດໄພຄັກແນ່ກ່ອນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານເຂົ້າໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ບາດເຈັບ. ເມື່ອການກວດກາຄືດັ່ງກ່າວໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ບາດເຈັບໃນເບື້ອງຕົ້ນ ອາດຈະດຳເນີນໃນຂະນະທີ່ຜູ້ບາດເຈັບຍັງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ອາດຈະເຄື່ອນຍ້າຍຜູ້ບາດເຈັບອອກຈາກພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ກ່ອນຈະປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອເບື້ອງຕົ້ນ.

ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີການກວດກາ ແລະ ເກັບກູ້ພື້ນທີ່ດິນເຂົ້າໄປຫາຜູ້ບາດເຈັບ ແລະ ສະຖານທີ່ອອ້ມຮອບຜູ້ບາດເຈັບ ກ່ອນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພະນັກງານເຂົ້າໄປເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ບາດເຈັບ ຈະຕ້ອງກຳນົດໄວ້ໃນແຜນການປະຕິບັດໃນເວລາເກີດອຸປະຕິເຫດ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

10.3. ການສື່ສານ

ການສື່ສານທາງວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 7 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ "ການສື່ສານ"** ຈະຕ້ອງຕິດຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ງານໄດ້ຢູ່ໃນສະໜາມເກັບກູ້ ກ່ອນຈະເລີ່ມການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍເຫດໃດກໍຕາມ ຖ້າການສື່ສານທາງວິທະຍຸ ຫຼື ໂທລະສັບຫາກບໍ່ສາມາດຕິດຕໍ່ກັນໄດ້ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດ.

10.4. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຂອງພະນັກງານ

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວຕາມທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ມີປະຈຳຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ໂດຍພະນັກງານທຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໜ້າວຽກເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ເມື່ອໃດກໍຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ພາຍໃນພື້ນທີ່ປະເມີນວ່າເປັນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ ໃນຂະນະທີ່ດຳເນີນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມອັນຕະລາຍຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ຮູ້ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີຢູ່ພື້ນທີ່ນັ້ນ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຄວນໄດ້ຮັບການພິສູດໂດຍອີງໃສ່ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ. ໃນເວລາສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນໃດໜຶ່ງ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ແນ່ຊັດຊະນິດຂອງກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ມີຢູ່ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນໃນເວລາເຮັດການສຳຫຼວດຕ້ອງນຳໃຊ້ໄລຍະຫ່າງທີ່ໄກກວ່າປົກກະຕິ.

- ກ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນປະເພດແຮງດັນ. ອຸປະກອນທີ່ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ມີຄື: ແວ່ນບັງປ້ອງກັນໃບໜ້າ, ເສື້ອກັນແຮງດັນ ແລະ ຖົງມືປ້ອງກັນ. ແວ່ນບັງປ້ອງກັນໃບໜ້າບາງທີອາດປະກອບຕິດກັບໝວກກັນກະທົບ.
- ຂ. ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກກັບລະເບີດຝັງດິນປະເພດເປັນສະເກັດ ຫຼື ຕໍ່ຕ້ານລົດຊາ. ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຄືກັນກັບອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ສຳລັບກັບລະເບີດຝັງດິນປະເພດແຮງດັນ ຕ່າງແຕ່ວ່າຊຸດປ້ອງກັນຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ເສື້ອປ້ອງກັນລູກບິນ.

ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວທີ່ປະກອບໃຫ້ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໃນ ສປປ ລາວ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນ **ມາດຕະຖານການເກັບກູ້ລະເບີດສາກົນ ໝວດ ທີ 10.30 ກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບອາຊີບ ວ່າດ້ວຍ “ເຄື່ອງອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ”**. ສຳເນົາຂອງ ມາດຕະຖານການເກັບກູ້ກັບລະເບີດສາກົນ ໝວດທີ 10.30 ໄດ້ລວມໄວ້ນຳເອກະສານສະໜັບສະໜູນຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ.

10.5. ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ເນື່ອງຈາກວ່າ ລັກສະນະການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ຈະຕ້ອງມີການຄວບຄຸມບັນຊາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍສະເພາະພະນັກງານທີ່ເຄື່ອນໄຫວໄປມາຮອບໆສະໜາມປະຕິບັດງານເກັບກູ້. ດັ່ງນັ້ນສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ລວມທັງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ **ຈະຕ້ອງ**ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ປັກໝາຍພື້ນທີ່ຄວບຄຸມບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ພື້ນທີ່ບັນຊາ ລວມທັງພື້ນທີ່ສຳລັບລາຍງານຫຍໍ້ຕໍ່ຜູ້ຢັ້ງຢືນຢາມ.
- ຂ. ພື້ນທີ່ປະຕິບັດງານຂອງແພດ. ບາງທີອາດຢູ່ກັບສູນບັນຊາກໍໄດ້.
- ຄ. ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ. ບາງທີອາດຢູ່ກັບສູນບັນຊາກໍໄດ້.
- ງ. ສາງເກັບມັງນວັດຖຸອຸປະກອນ. ບາງທີອາດຢູ່ກັບສູນບັນຊາກໍໄດ້.
- ຈ. ບໍລິເວນສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ.
- ສ. ບໍລິເວນບ່ອນຈອດພາຫະນະ.
- ຊ. ສາງເກັບມັງນທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ, ຖ້າທາດລະເບີດບໍ່ໄດ້ເກັບມັງນໃນພາຫະນະຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້.
- ຍ. ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມ. ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມຈະຕ້ອງກ້ວາງ 2 ແມັດ ແລະ ມີການປັກໝາຍຢ່າງຈະແຈ້ງ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທີ 10.5.1 ລຸ່ມນີ້. ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມທີ່ຕ້ອງການມີຄື:
 - (1) ຈາກສະຖານທີ່ຈອດລົດໄປຫາບ່ອນຄວບຄຸມບັນຊາ.
 - (2) ທຸກເສັ້ນທາງຈາກບ່ອນບັນຊາການໄປຫາພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ. ເສັ້ນທາງທຽວໄປມາ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮັດກາຍເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການປັກໝາຍເຂດແດນໄວ້ ກໍບໍ່ໃຫ້ສ້າງເສັ້ນທາງກາຍ ພື້ນທີ່ມີຄວາມປອດໄພທີ່ໄດ້ສຳຫຼວດແລ້ວ.
- ດ. ຈຸດເຕົ້າໂຮມເສດເຫຼັກ. ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ຕິດກັບເສັ້ນທາງເຂົ້າສູ່ພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ທຸກພື້ນທີ່ຄວບຄຸມບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ຈະຕ້ອງສ້າງຢູ່ນອກລັດສະໝີພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ປະເມີນວ່າມີອັນຕະລາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນອາດຈະສ້າງໄວ້ຢູ່ພື້ນທີ່ໆປະເມີນວ່າເປັນເຂດອັນຕະລາຍໄດ້ ຖ້າໃນເວລາພັກຜ່ອນ ທຸກການເກັບກູ້ຕ້ອງຢຸດພັກ.
- ຂ. ເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປຫາພື້ນທີ່ໆມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະໄດ້ເຮັດເສັ້ນທາງຢ່າງ ຫຼື ເສັ້ນທາງຮ່ອມແຍກໄປຫາ ແຕ່ລະພື້ນທີ່ເກັບກູ້ຢູ່ໃນລັດສະໝີທີ່ປະເມີນວ່າເປັນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ.
- ຄ. ຈຸດເຕົ້າໂຮມເສດເຫຼັກອາດຈະສ້າງໄວ້ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໆປະເມີນວ່າເປັນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ ຊຶ່ງເສດເຫຼັກທີ່ກວດ ພົບຈາກການປະຕິບັດງານຈະໄດ້ເອົາມາທ້ອນໂຮມໄວ້ ໃນເວລາທີ່ນັກເກັບກູ້ອອກຈາກພື້ນທີ່ໆມີກັບລະ ເບີດຝັງດິນໃນເວລາພັກຜ່ອນ.

ນອກຈາກຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໃນບົດນີ້ແລ້ວ ຂໍ້ກຳນົດການສ້າງສະຖານທີ່ຄວບຄຸມບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບ **ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້”**.

ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງກວດກາລະເບີດທີ່ຢູ່ເທິງ ໜ້າດິນກ່ອນຈຶ່ງນຳໃຊ້ໄດ້. ບໍລິເວນພື້ນທີ່ໆຈະມີການດັງໄຟ (ເຂດສ້າງເຮືອນຄົວ) ຫຼື ເຂດທີ່ຈະມີການຂຸດດິນ (ບໍລິ ເວນຂຸດຊຸມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ຫ້ອງນໍ້າ) ຈະຕ້ອງເກັບກູ້ພື້ນດິນກ່ອນ.

10.5.1. ການປັກໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ພື້ນທີ່ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມ ຈະຕ້ອງປັກໝາຍດ້ວຍຫຼັກຍາວ 1 ແມັດ ໃນໄລຍະທ່າງ ກັນຕໍ່ສູດ 5 ແມັດ ຕໍ່ໜ້າຫຼັກ ຕາມເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ດິນ ຫຼື ເສັ້ນທາງເຂົ້າຫາສະໜາມ. ເຊືອກ ຫຼື ເສັ້ນເຊືອກ ແມ່ນໃຫ້ມັດໃສ່ແຕ່ລະຫຼັກ 0.6 ຫາ 0.7 ແມັດ ເທິງໜ້າດິນ ເພື່ອໃຫ້ມາດມອງເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

10.5.2. ການໃຊ້ປ້າຍໝາຍພື້ນທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດສຳລັບການນຳໃຊ້ປ້າຍເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ ຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ບັນຊາ ແລະ ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ມີຄື:

- ກ. ປ້າຍໝາຍຕ້ອງວາງໃສ່ທຸກເສັ້ນທາງທີ່ຈະໄປຫາພື້ນທີ່ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ຂອບເຂດຂອງລັດສະໝີທີ່ ປະເມີນວ່າເປັນພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ. ເຄື່ອງໝາຍເຫຼົ່ານີ້ຈະຊີ້ເຕືອນໃຫ້ທຸກຄົນຊາບວ່າ:
 - 1. ເຂົາເຈົ້າກຳລັງເຂົ້າສູ່ພື້ນເຂດອັນຕະລາຍ.
 - 2. ການເຂົ້າໄປກາຍຈຸດທີ່ໝາຍໄວ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ.
 - 3. ໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນກຳລັງດຳເນີນຢູ່ນັ້ນ ພະນັກງານທີ່ເຂົ້າໄປກາຍຈຸດທີ່ກຳນົດ ຈະ ຕ້ອງໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນຕົວ.
- ຂ. ເຄື່ອງໝາຍ “ຫ້າມສູບຢາໃນໄລຍະ 30 ແມັດ” ຈະຕ້ອງຕິດຕັ້ງໄວ້ຢູ່ສາຍເກັບມ້ຽນທາດລະເບີດຢູ່ສະໜາມ ເກັບກູ້.
- ຄ. ຖ້າທີ່ຕັ້ງຂອງສະຖານທີ່ບັນຊາບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ຈາກສະຖານທີ່ຈອດລົດ ເຄື່ອງໝາຍສະແດງບອກ ທິດທາງໄປຫາສະຖານທີ່ບັນຊາຕ້ອງມີຢູ່ສະຖານທີ່ຈອດລົດ.
- ງ. ໃຫ້ໃສ່ປ້າຍໝາຍຈະຕ້ອງປົ່ງບອກສະຖານທີ່ບັນຊາ, ບ່ອນປະຕິບັດງານຂອງແພດ, ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນ ແລະ ບໍລິເວນຫ້ອງນໍ້າ, ວິດຖ່າຍ.

ປ້າຍໝາຍຈະຕ້ອງຂຽນເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດ ໃຫ້ສາມາດແນມເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນໃນໄລຍະ 30 ແມັດ.

10.5.3. ການຕັດກົງໄມ້-ໃບຫ້ຍາ

ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ຕັດກົງໄມ້-ໃບຫ້ຍາ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ກ່ອນປະຕິບັດການການເກັບກູ້ (ລວມທັງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ).

10.5.4. ການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ

ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການປະສານງານກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ທັງກ່ອນ ແລະ ໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້”** ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ກັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເຊັ່ນກັນ. ແຕ່ການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ແລະ ປະສານງານຄືດັ່ງກ່າວນັ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດງານ, ລະບົບສັນຍານເຕືອນອັນຕະລາຍທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ຜົນຮ້າຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ປະຕິບັດຕາມລະບົບສັນຍານເຕືອນ.

11. ການສຳຫຼວດ

11.1. ການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ

ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງທີ່ສົງໄສວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ຄວນເຮັດການສຳຫຼວດທົ່ວໄປຕາມຂັ້ນຕອນ, ຊຶ່ງຂັ້ນຕອນການສຳຫຼວດແມ່ນຄືກັນກັບການສຳຫຼວດທົ່ວໄປທີ່ກຳນົດໃນ **ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສຳຫຼວດ”** ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າຕ້ອງການໃຫ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ຂໍ້ຍົກເວັ້ນທີ່ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດທົ່ວໄປ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ** ນັ້ນຄື ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວກາຍພື້ນທີ່ຮູ້ວ່າປອດໄພ ໃນເວລາດຳເນີນການສຳຫຼວດ.

11.2. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ

ທຸກການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໃນ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການກ່ອນ. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການອາດຈະສຳຫຼວດກ່ອນ ຈະດຳເນີນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ອາດຈະປະຕິບັດພ້ອມກັນກັບການເກັບກູ້.

ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການແມ່ນເພື່ອ:

- ກ. ກຳນົດຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສິ້ນເປືອງຊັບພະຍາກອນການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ໃນເນື້ອທີ່ບໍ່ມີຕົກກັບລະເບີດຝັງດິນ.
- ຂ. ກຳນົດ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມອັນຕະລາຍທີ່ພົວພັນກັບພື້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ຄ. ກຳນົດປັດໃຈໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະກະທົບຕໍ່ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.
- ງ. ສ້າງຈຸດອ້າງອີງ ແລະ ຈຸດມາດຕະຖານ ສຳລັບສະໜາມເກັບກູ້.
- ຈ. ກຳນົດຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍນຳໃຊ້ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລ້ຽວ ແລະ ຈຸດລະຫ່ວາງກາງ.

ສ. ຖ້າຈຳເປັນ, ລະບົບປັກໝາຍເຂດແດນຂອງພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ທີ 9.1 ຂ້າງເທິງ.

ຂໍ້ກຳນົດໃນການສ້າງຈຸດອ້າງອີງ, ຈຸດມາດຕະຖານ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ຈຸດລົງວ ແລະ ຈຸດລະຫວ່າງກາງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດເໝືອນກັນກັບການການເກັບກູ້ ລບຕ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 4 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບົບການປັກໝາຍ”** ແລະ **ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສຳຫຼວດ”**.

ໃນເວລາປະຕິບັດການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດລຸ່ມນີ້:

- ກ. ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍການສຸ່ມຕົວຢ່າງຂອງບໍລິເວນພື້ນທີ່ກຳນົດວ່າມີກັບລະເບີດຝັງດິນຕົກຄ້າງຢູ່, ຕົວຢ່າງນັ້ນຈະຕ້ອງມີຂະໜາດພຽງພໍທີ່ຈະບົ່ງບອກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ພື້ນທີ່ນັ້ນມີກັບລະເບີດຝັງດິນຕົກຄ້າງຢູ່ ຫຼື ບໍ່.
- ຂ. ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ນຳໃຊ້ໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ແມ່ນຜູ້ຈັດສັນວຽກຈະກຳນົດໃຫ້ ໂດຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ໃຊ້ຄວາມເລິກມາດຕະຖານສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຢູ່ ສປປ ລາວ.
- ຄ. ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 7.3 ຂ້າງເທິງ.

ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແມ່ນຕ້ອງການການສະໜັບສະໜູນຄືກັນກັບການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດງານຂອງໜ່ວຍງານທີ່ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ.

ການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການໃນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດຝັງດິນທາກດຳເນີນໄປພ້ອມໆກັບການປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການແມ່ນໃຫ້ລວມເຂົ້າກັບການເກັບກູ້ເລີຍ. ຖ້າການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການທາກປະຕິບັດສະເພາະ ອົງການເກັບກູ້ຕ້ອງກຳນົດລະບຽບການໃນລາຍງານຜົນຂອງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການເຂົ້າໃນມາດຕະຖານການປະຕິບັດງານຂອງຕົນນຳ.

11.3. ການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ການມອບ-ຮັບ

ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນແລ້ວຕ້ອງມີການປັກໝາຍເຂດແດນ, ເຮັດການສຳຫຼວດຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແລະ ມອບ-ຮັບ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ **ບົດທີ 6 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການສຳຫຼວດ”** ແລະ **ບົດທີ 11 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ລະບຽບການມອບ-ຮັບເນື້ອທີ່ດິນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້”**.

“ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດຜົນສຳເລັດຂັ້ນສຸດທ້າຍ” ສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງອະທິບາຍລະອຽດຈະແຈ້ງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໄດ້ປະຕິບັດສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ຖ້າເປັນໄປໄດ້ກໍໃຫ້ບອກຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ບັນລຸໄດ້ ທັງຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ. ຖ້າຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ ທາກບໍ່ໄດ້ກຳນົດແມ່ນໃຫ້ໃຊ້ຄວາມເລິກມາດຕະຖານສຳລັບສອງປະເພດຂອງການເກັບກູ້ເລີຍ (ລບຕ ແລະ ກັບລະເບີດຝັງດິນ).

ໃນລະຫວ່າງການມອບ-ຮັບ ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນແລ້ວ ຢູ່ສະໜາມຕົວຈິງ ຕົວແທນຂອງອົງການທີ່ເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງຢ່າງໃນພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ນັ້ນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງການເກັບກູ້.

12. ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້

ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ວິທີການປະຕິບັດງານ, ລະບຽບການ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຕ້ອງການຂອງໜ້າວຽກ. ວິທີການ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້ ທີ່ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນສ້າງຂຶ້ນ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ປະຕິບັດສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ. ຄວາມກວ້າງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ແມ່ນ 1 ແມັດ.
- ຂ. ໄມ້ວັດແທກຖານເກັບກູ້ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຮູ້ຂອບເຂດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດໄປຕາມລວງຍາວຮ່ອມເກັບກູ້ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມີການເລື່ອມກັນ 10 ຊັງຕີແມັດ ກັບຮ່ອມເກັບກູ້ທີ່ຢູ່ຕິດກັນ. ເບິ່ງຂໍ້ທີ 12.1 ລຸ່ມນີ້ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄມ້ວັດແທກຖານເກັບກູ້. ວິທີການເກັບກູ້ ແລະ ລະບຽບການຂອງການເກັບກູ້ ຕ້ອງໄດ້ອະທິບາຍການນຳໃຊ້ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້ ຊຶ່ງລວມມີ:
 - (1) ໄລຍະຫ່າງສູງສຸດທີ່ໄມ້ວັດແທກຖານເກັບກູ້ສາມາດຍ້າຍໄປຂ້າງໜ້າໃນແຕ່ລະບາດກ້າວ.
 - (2) ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການເລື່ອມກັນຂອງເນື້ອທີ່ ໃນເວລາຍ້າຍໄມ້ແບບວັດແທກຖານການເກັບກູ້ຂຶ້ນໄປຕາມລວງຍາວຂອງຮ່ອມເກັບກູ້.
- ຄ. ພື້ນທີ່ຢູ່ໃນຮ່ອມເກັບກູ້ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາດ້ວຍຕາເປົ່າກ່ອນ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ ກໍອາດຈະມີການ ກວດກາດ້ວຍການສຳພັດ ກ່ອນທີ່ຈະປະຕິບັດວິທີການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນໃນຮ່ອມເກັບກູ້ນັ້ນ.
- ງ. ຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນທີ່ສິ່ງໄສວ່າມີແຮ້ວລະເບີດ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດວິທີການຊອກຫາແຮ້ວລະເບີດ ລວມທັງມາດຕະການປະຕິບັດໃນເວລາກວດພົບແຮ້ວລະເບີດ ກ່ອນຈະປະຕິບັດການຖາງຫຍ້າ, ກວດຊອກ ຫຼື ຊອດຊອກຫາ.
- ຈ. ຖ້າຕົ້ນໄມ້, ໃບຫຍ້າຫາກກະທົບຕໍ່ການເກັບກູ້ ວິທີການຕັດຫຍ້າທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕ້ອງນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຕັດຫຍ້າ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍສິ່ງທີ່ຕັດນັ້ນປະຕິບັດຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ ກ່ອນຈະມີການກວດຊອກ ຫຼື ຊອດ.
- ສ. ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ວິທີການກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະຈະຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ທົ່ວພື້ນທີ່ຈະຖືກເກັບກູ້, ລວມທັງການຊອກຄົ້ນເລື່ອມເຂົ້າໄປໃນຮ່ອມເກັບກູ້ທີ່ຢູ່ຕິດກັນນຳ. ວິທີການກວດກາດ້ວຍເຄື່ອງກວດໂລຫະຍັງຈະຕ້ອງລວມເອົາລະບຽບການໃນການຊີ້ຈຸດ ແລະ ໝາຍປ່ອນທີ່ເຄື່ອງກວດຈັບສັນຍານໄດ້ນຳ.
- ຊ. ນຳໃຊ້ວິທີການຊອດ ແລະ ຄັວດຊອກຫາວັດຖຸ ທີ່ເຄື່ອງກວດໂລຫະຈັບສັນຍານໄດ້ ຊຶ່ງວິທີຊອດ ແລະ ຄັວດດິນທີ່ຖືມວັດຖຸອອກ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ມີປອດໄພ.
- ຢ. ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດໃນເວລາກວດພົບກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວນີ້ຈະຕ້ອງກວມເອົາການໝາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ກວດພົບ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍໃຫ້ບິດຮ່ອມເກັບກູ້ຈົນກວ່າກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ ຈະຖືກທຳລາຍ.

- ດ. ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ເພື່ອພິສູດ ແລະ ທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ກວດພົບ. ມາດຕະການດັ່ງກ່າວລວມທັງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການພິສູດ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ ອາດຈະລວມເອົາການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທີ່ພົບນຳ.
- ຕ. ກຳນົດວິທີການໃນການເອົາໂລຫະອອກ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໂລຫະທີ່ພົບເຫັນໃນລະຫວ່າງການຂຸດ. ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ເອົາໂລຫະອອກແລ້ວ ໃຫ້ກວດກາພື້ນທີ່ດິນຄືນອີກ.
- ຖ. ກຳນົດວິທີການໃນການໝາຍຮ່ອມເກັບກູ້ ທີ່ເກັບກູ້ສຳເລັດແລ້ວ ແລະ ລະບົບການໝາຍຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ 9 ຂ້າງເທິງ.
- ທ. ຖ້າເຄື່ອງກວດໂລຫະບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ການເກັບກູ້ຕ້ອງປະຕິບັດດ້ວຍວິທີຂຸດຊອກທາດ້ວຍມື ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ ກັບລະເບີດຝັງດິນ, ລບຕ ຫຼື ຂຶ້ນສ່ວນລະເບີດທັງໝົດທີ່ພົບເຫັນຈະຕ້ອງເກັບກູ້ອອກໃຫ້ໝົດ.
- ນ. ໃນລະບຽບການໃຫ້ລວມເອົາມາດຕະການທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ໃນກໍລະນີການເກັບກູ້ ທີ່ປະຕິບັດຄົນດຽວ ຫຼື ປະຕິບັດ ແບບສອງຄົນ ອອກຈາກຮ່ອມເກັບກູ້ເພື່ອພັກຜ່ອນ ແລະ ໃນເວລາທີ່ນັກເກັບກູ້ກັບຄືນມາສືບຕໍ່ປະຕິບັດວຽກໃນຮ່ອມເກັບກູ້ອີກ.

ພະນັກງານທີ່ປະຕິບັດການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຖືໂທລະສັບມືຖືເຂົ້າໄປໃນສະໜາມເກັບກູ້ເດັດຂາດ.

12.1. ການນຳໃຊ້ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້

ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້ ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ນຳໃຊ້ໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ເພື່ອໝາຍໃຫ້ຮູ້ຂອບເຂດຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ ແລະ ພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເກັບກູ້ ຢູ່ໃນຮ່ອມເກັບກູ້. ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຕ້ອງຢູ່ດ້ານຫຼັງຂອງໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້ຢູ່ສະເໝີ.

ຕາມປົກກະຕິແລ້ວໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍໄມ້ຍາວ 1.2 ແມັດ ແຕ່ລະ ສິ້ນທາດວ້ຍສີຂາວຍາວປະມານ 10 ຊັງຕີແມັດ ເຄິ່ງກາງທາດວ້ຍສີແດງ. ເບິ່ງຮູບລຸ່ມນີ້.

ແຜນພາບ 1: ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້

ວິທີນຳໃຊ້ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້ ຄື:

- ກ. ສິ້ນສີຂາວຍາວ 0.1 ແມັດ ແມ່ນໝາຍຂອບເຂດໃນການເລື່ອມທັບເຂົ້າໄປໃນຮ່ອມເກັບກູ້ທີ່ຢູ່ຕິດກັນ.

ຂ. ເລິ່ງກາງຍາວ 1 ແມັດ ທີ່ທາດວັຍສີແດງ ແມ່ນຊື່ບອກຄວາມກ້ວາງຂອງຮ່ອມເກັບກູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ.

12.2. ລະບຽບການມອບຮັບວຽກທີ່ປະຕິບັດແບບສອງຄົນ

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດແບບສອງຄົນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບສະເພາະຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ແຕ່ລະຄົນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ລະອຽດ ແລະ ວິທີປະຕິບັດໃນເວລາມອບຮັບວຽກໃຫ້ກັນແລະກັນ ລະຫວ່າງນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນທັງສອງ.

12.3. ກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ

ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຈະຕ້ອງສ້າງວິທີປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບຽບການທີ່ປອດໄພໃນການປະຕິບັດກັບກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນການປະຕິບັດໜ້າວຽກເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ. ກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນໃນມາດຕະຖານ ອາດມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃນບໍລິເວນທີ່ມີສາຍລວດຢັ່ງຢາຍຢູ່.
- ຂ. ການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກັບກູ້ເລິກເກີນກວ່າຄວາມສາມາດຂອງເຄື່ອງກວດໂລຫະທີ່ນຳໃຊ້.
- ຄ. ການເກັບກູ້ລະເບີດໃນພື້ນທີ່ມີກ້ອນຫີນຂະໜາດໃຫຍ່.
- ງ. ການປະຕິບັດກັບອຸປະສັກກົດຂວາງໃນສະໜາມເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:
 - (1) ຄ້າຍເກົ່າຂອງທະຫານທີ່ເປັນຖານທີ່ໝັ້ນປ້ອງກັນ.
 - (2) ລົດຮ້າງ/ລົດທີ່ເກົ່າແກ່ເປ່ເພ.
 - (3) ມີສາຍລວດຢັ່ງຢາຍໄປທົ່ວ.
 - (4) ມີສາຍນ້ຳ, ໜອງ ຫຼື ນ້ຳສ້າງ.
 - (5) ຕຶກອາຄານຮ້າງ ຫຼື ຊາກສະຫຼັກຫັກພັງຂອງຕຶກອາຄານ.
 - (6) ກອງເສດກິ່ງ ຫຼື ງ່າໄມ້.
 - (7) ຮັງແມງໄມ, ໂພນປວກ.
 - (8) ເຂດປ່າຊ້າ.

ໃນເວລາອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ປະເຊີນກັບກໍລະນີທີ່ບໍ່ນອນຢູ່ໃນມາດຕະຖານທີ່ຕົນບໍ່ອາດສາມາດຈັດການໄດ້ຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ ແມ່ນໃຫ້ລາຍງານບັນຫານີ້ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ຈັດສັນວຽກງານຊາບ.

12.4. ການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການບັນທຶກ

ໃນລະບຽບການປັກໝາຍເຂດແດນ ແລະ ການບັນທຶກ ແມ່ນໃຫ້ລວມມີລະບົບການບັນທຶກທີ່ຊັດເຈນ ໂດຍການກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບການປັກໝາຍເຂດແດນ, ການວັດແທກ ແລະ ການນຳໃຊ້ແຜນວາດມາດຕາສ່ວນຂອງພື້ນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ແລະ ປະເພດຂອງການເກັບກູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ.

13. ການທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ

ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທັງໝົດທີ່ພົບໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ໄດ້ທຳການເກັບກູ້ ຫຼື ສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງ ຖືກທຳລາຍໃຫ້ໝົດ ໂດຍອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງ **ບົດທີ 8 ຂອງ ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການທຳລາຍລະເບີດ”**.

ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທີ່ພົບຄວນຈະຖືກທຳລາຍໃນແຕ່ລະວັນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ບາງກໍ ລະນີກໍບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ເຊັ່ນ: ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ. ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທີ່ພົບໃນລະຫວ່າງການສຳຫຼວດດ້ານວິຊາການ ອາດຈະໝາຍໄວ້ ແລະ ທຳລາຍ ໃນວັນຕໍ່ມາ. ບໍ່ວ່າຈະດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມ ກັບລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ທີ່ພົບເຫັນໃນພື້ນທີ່ເກັບກູ້ຕ້ອງຖືກທຳ ລາຍໃຫ້ໝົດ ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ປະໄວ້ໂດຍບໍ່ມີການທຳລາຍຢ່າງເດັດຂາດ.

ໃນການທຳລາຍກັບລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ ຢູ່ໃນ ຫຼື ໄກ້ກັບສະໜາມເກັບກູ້ທີ່ມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະ ຄວນຄຳນຶງເຖິງມາດຕະການປ້ອງກັນເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສະເກັດລະເບີດທີ່ເກີດຈາກການທຳລາຍໄປຕົກຄ້າງໃສ່ສະໜາມ ເກັບກູ້.

ຖ້າພົບເຫັນ ລບຕ ທີ່ເກີນກົວລະດັບອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຊີ້ນຳການເກັບກູ້ ແມ່ນໃຫ້ລາຍງານໃຫ້ຜູ້ຈັດສັນວຽກງານຊາບ ແລະ ສະເໜີຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການທຳລາຍລະເບີດທີ່ພົບນັ້ນ.

14. ການທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະ

ເມື່ອມີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະເຂົ້າໃນການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ເຄື່ອງກວດໂລຫະຈະຕ້ອງໄດ້ ທົດສອບ ຕາມການແນະນຳຂອງໂຮງງານຜູ້ຜະລິດທຸກຄັ້ງ ເມື່ອເຄື່ອງກວດຖືກເປີດ ແລະ ໃນເວລາປ່ຽນຜູ້ນຳໃຊ້. ພ້ອມນັ້ນ ກໍຕ້ອງມີການທົດສອບຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃນເວລາປະຕິບັດການເກັບກູ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ເຄື່ອງກວດຍັງໃຊ້ງານ ໄດ້ດີຢູ່.

ການທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະຕ້ອງທົດສອບໃນ “ຊ່ອງທົດສອບ” ໃນແຕ່ລະມື້ ກ່ອນຈະນຳໄປໃຊ້. ຊ່ອງທົດສອບ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນຢູ່ແຕ່ລະສະໜາມທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງກວດໂລຫະ. ອາດມີຄວາມຕ້ອງການສ້າງຊ່ອງທົດສອບແຍກກັນ ເພື່ອທົດສອບເຄື່ອງກວດໂລຫະທີ່ຕ່າງກັນ ຫຼື ປະເພດດິນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ອາດຈະພົບໃນພື້ນທີ່ມີກັບລະເບີດ ຝັງດິນ. ໃນຊ່ອງທົດສອບແມ່ນໃຫ້ສ້າງເປັນສອງພື້ນທີ່ຄື: ພື້ນທີ່ໜຶ່ງແມ່ນປອດໂລຫະ ແລະ ອີກພື້ນທີ່ໜຶ່ງແມ່ນບັນຈຸ ເຄື່ອງທົດສອບ ຫຼື ກັບລະເບີດຝັງດິນເປົ່າ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍໃນການຊອກຄື້ນ ຊຶ່ງບັນຈຸໂລຫະໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

ຄວາມເລິກຂອງໂລຫະເປົ້າໝາຍທີ່ຈະ ໃຊ້ໃນພື້ນທີ່ທົດສອບ ມີດັ່ງນີ້:

- ກ. ຖ້າບໍ່ໄດ້ກຳນົດຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້, ໂລຫະເປົ້າໝາຍຈະຕ້ອງຝັງໃນລະດັບຄວາມເລິກມາດຕະ ຖານສຳລັບການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ໃນ ສປປ ລາວ (13 ຊັງຕີແມັດ).
- ຂ. ຖ້າຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ກຳນົດໃຫ້ທາກເລິກກວ່າຄວາມເລິກສະເລ່ຍທີ່ກຳນົດໄວ້ ແຕ່ຢູ່ໃນຂອບ ເຂດຄວາມສາມາດຂອງເຄື່ອງກວດທີ່ນຳໃຊ້, ໂລຫະເປົ້າໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນການທົດສອບ ແມ່ນໃຫ້ຝັງຕາມ ຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ຕ້ອງການ.
- ຄ. ຖ້າຄວາມເລິກຂອງການເກັບກູ້ທີ່ກຳນົດໃຫ້ເລິກກວ່າຄວາມສາມາດຂອງເຄື່ອງກວດໂລຫະ ທີ່ນຳໃຊ້ ໂລຫະເປົ້າໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນການທົດສອບ ແມ່ນໃຫ້ຝັງໃນລະດັບຄວາມເລິກທີ່ເຄື່ອງກວດສາມາດກວດໄດ້.

ອົງການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຄວາມເລິກຂອງເຄື່ອງກວດໂລຫະທີ່ນຳໃຊ້ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນໂດຍບົນພື້ນຖານ ການທົດລອງຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ຕົວຈິງ. ໃນການທົດລອງຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງກວດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງເຄື່ອງ ແລະ ບົດບັນທຶກ ການທົດລອງຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ນຳເອກະສານປະຈຳສະ ໜາມເກັບກູ້.

15. ເຄື່ອງຂອງນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ

ຢ່າງໜ້ອຍສຸດເຄື່ອງທີ່ສະໜອງໃຫ້ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນແຕ່ລະຄົນ ຫຼື ແບບເປັນຄູ່ (ໃຊ້ສອງຄົນ ປະຕິບັດງານເກັບກູ້) ເພື່ອໃຊ້ໃນການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດຝັງດິນ ປະກອບດ້ວຍອຸປະກອນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ເຄື່ອງກວດໂລຫະ.
- ຂ. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການຂຸດ.
- ຄ. ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຈັ່ມ.
- ງ. ເຄື່ອງມືກວດຊອກຫາສາຍແຮ້ວລະເບີດ.
- ຈ. ເຄື່ອງມືຕັດຫຍ້າປະເພດເລື້ອຍ.
- ສ. ເຄື່ອງມືຕັດຫຍ້າປະເພດມັດຕັດ.
- ຊ. ຄົມຕັດສາຍລວດ.
- ຢ. ຟອຍນ້ອຍສຳລັບກວດ ຫຼື ປັດດິນ (ຟອຍທາສີ).
- ດ. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາເຄື່ອງມື.
- ຕ. ໄມ້ແບບວັດແທກຖານເກັບກູ້.
- ຖ. ຖົງສຳລັບໃສ່ເຄື່ອງມືເກັບກູ້, ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງກວດໂລຫະ.
- ທ. ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງປ້ອງກັນ. ນັກວິຊາການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນ ຄວນມີອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ ຂອງຕົນເອງ.
- ນ. ຄູຢາງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຄ້າຍຄືຄູ ສຳລັບໃສ່ເສດໂລຫະ.

16. ຂໍ້ກຳນົດອື່ນໆ

ບ່ອນໃດທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້, ຂໍ້ກຳນົດໃນການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງວຽກງານ, ເອກະສານປະຈຳສະ ໜາມເກັບກູ້ ແລະ ວິທີປະຕິບັດກັບຜູ້ຢັ້ງຢືນຢາມ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ **ບົດທີ 7 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ”** ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ກັບການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນນຳ.

ພ້ອມນັ້ນ ຂໍ້ກຳນົດສຳລັບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບ, ການປະເມີນຜົນຫຼັງການເກັບກູ້, ການບໍລິຫານຄຸ້ມ ຄອງສະພາບແວດລ້ອມ, ການລາຍງານ ແລະ ການສືບສວນເຫດການຈາກການເກັບກູ້ລະເບີດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນບົດຕ່າງໆຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ໃນເວລາປະຕິບັດການເກັບກູ້ກັບລະເບີດຝັງດິນເຊັ່ນກັນ.